

עפ"א 56359/08/17 - ערן פולצ'ק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 56359-08-17 פולצק נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערער	ערן פולצ'ק
	ע"י ב"כ עו"ד ארז ללקין
נגד	מדינת ישראל
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד נעמה בנצקי

פסק דין

לפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופטת כ. האפט) מיום 28.8.17 לפיה נדחתה בקשת המערער למתן ארכה נוספת להפעלת צו הפסקת השימוש שנעשה במבנה לצרכי גן לילדים ואשר ניתן ביום 5.7.16 במסגרת גזר הדין.

הרקע

ביום 5.7.16 הורשע המערער על פי הודאתו בשימוש חורג בנכס ללא היתר. בית משפט קמא נתן צו איסור השימוש שנעשה במבנה לצרכי גן ילדים והצו עוכב למשך שנה ושלושה חודשים עד ליום 1.9.17.

ביום 24.7.17 הגיש המערער "**בקשה דחופה להארכת מועד צו לעיכוב ביצוע הפסקת השימוש במבנה**". ביום 28.8.17 לאחר קבלת תגובת המשיבה, דחה בית משפט קמא את הבקשה וקבע כי מאחר ובמסגרת גזר הדין עוכב הצו, אין מקום להאריך העיכוב דנן פעם נוספת.

על החלטה זו הוגש הערעור נשוא הדין.

להלן נימוקי הערעור בתמצית

1. בשנת 2015 הוגש כתב אישום נגד המערער בגין שימוש חורג. המערער השתהה בהגשת בקשה להיתר שימוש חורג, עקב נסיבות אישיות ושיקולים שונים והחל בהליך זה בחודש מרץ 2017.

לאחר שהוגשה הבקשה, המערער צפוי, לדבריו, לקבל היתר לשימוש חורג.

2. בית משפט קמא טעה כאשר דחה את הבקשה להארכת מועד הכניסה לתוקף של צו איסור השימוש ולא שקל את טובת הפעוטות, תלמידי הגן.
3. טעה בית משפט קמא כאשר לא קיים דיון במעמד שני הצדדים בבקשה להארכת מועד לעיכוב צו אישור השימוש החורג.
4. ההיתר מצוי עתה "בהישג יד" וינתן בחודשים הקרובים. בעיקר לאור המצוקה והמחסור בגני ילדים לפעוטות, הועדות המקומיות והרשויות המקומיות רואות חשיבות בקיומם של גנים פרטיים בתוך שכונות מגורים.
5. לאור עמדתן הברורה של הועדות המקומית והמחוזית, יש להעתר לבקשה ולעכב את ביצועו של צו הפסקת השימוש החורג, במספר חודשים.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שבתיק בית משפט קמא, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות.

אין מחלוקת על כך שבית משפט קמא, בהתחשב בנסיבות המקרה, בעובדה כי מדובר בגן ילדים, נתן ארכה נדיבה וחריגה של יותר משנה ושלושה חודשים, לכניסתו לפועל של הצו האוסר שימוש חורג במקום, על מנת לאפשר למערער להגיש בקשה להיתר ולקבל היתר לשימוש חורג. הארכה ניתנה עד לתחילת שנת הלימודים, ביום 1.9.17.

למרות זאת, המערער מסיבות אישיות בלתי ברורות, לא ניצל את פרק הזמן הארוך על מנת להגיש בקשה למתן היתר לשימוש חורג ולפעול במרץ להשגת ההיתר.

רק במרץ 2017, כשמונה חודשים לאחר מתן גזר הדין והארכה לכניסת צו הפסקת השימוש החורג לתוקף, הוגשה הבקשה למשיבה למתן היתר לשימוש חורג.

בנסיבות הללו יש ממש בדברי ב"כ המשיבה לפיהם, המערער ניצל לרעה את הארכה שקיבל והמשיך להפעיל את הגן במשך שנת לימודים נוספת מבלי שטרם כלל להגיש בקשה למתן היתר לשימוש חורג ולמרות שידע שנושא הרישוי טרם הוסדר.

התנהגותו של המערער אכן מקוממת, אולם נשאלת השאלה מה יעלה בגורלם של ילדי הגן והאם ניתן יהיה למצוא להם גן חילופי באמצע השנה אם צו איסור השימוש החורג יכנס לתוקפו והגן ייסגר?

שיקול חשוב נוסף שיש לשקול אותו - האם הגן אשר מתנהל ללא היתר עומד בכל הסטנדרטים, הכללים וההוראות הבטיחותיים או שמא מהווה סיכון למשתמשים בו שהרי במקרה כזה, וודאי שיש צורך לסגור את הגן לאלתר.

מתן פסק הדין דנן נדחה ליום 15.11.17 על מנת לאפשר למשיבה לברר את הנושא ולהגיש לבית המשפט מסמך בהסכמת המערער או ללא הסכמתו ובו הבהרה, האם קיים סיכון בניהול הגן במצבו הנוכחי.

ביום 12.11.17, בהתאם להחלטתי מיום 6.11.17, הוגש מסמך על ידי ב"כ המשיבה ובו צוין כי מברור שערכה עם הרשויות המוסמכות עולה כי טרם ניתנו לגן אישורים של כיבוי אש והג"א וכי ב"כ המערער לא הציג לב"כ המשיבה מסמכים אחרים בנידון, למרות ההסכמה שהיתה ביניהם.

לאחר קבלת מסמך "**הודעה לבית המשפט**" של ב"כ המשיבה, הגיש ב"כ המערער מספר הודעות לבית המשפט וצרף מסמכים שונים ללא הסכמה וללא קבלת רשות מבית המשפט, המלמדים לטענתו על כך כי לא קיימת סכנה בהמשך ניהול הגן.

היום הגישה ב"כ המשיבה "**הודעה שניה לבית המשפט**" ובה ציינה כי המסמכים שצורפו לבית המשפט לא הגיעו לידיה במועד שסוכם ועל כן הגישה את ההודעה הראשונה לבית המשפט.

לאחר בדיקת המסמכים הללו, שהם מסמכים מטעמו של המערער ולא אישורים רשמיים של המשיבה (אישור יועץ בטיחות לפיו המקום איננו מהווה סכנה בטיחותית במקרה שריפה) ומסמך ממנו עולה כי ככל הנראה המערער יקבל פטור מאישור הג"א. בהתחשב במסמכים הללו, אשר כאמור אינם אישורים מטעם המשיבה, מסכימה ב"כ המשיבה לעיכוב ביצוע נוסף של צו הפסקת השימוש בגן למשך 60 ימים נוספים.

לפנים משורת הדין ולאחר שעיינתי בהודעות ב"כ המשיבה, בהודעות ב"כ המערער ובמסמכים שצרף, ולמרות שכאמור לא הוגשו בהסכמה ואף אינם אישורים רשמיים של המשיבה, אני קובעת בהסכמת ב"כ המשיבה, כי צו הפסקת השימוש החורג בגן יכנס לתוקפו בעוד 60 יום מהיום.

בנסיבות הללו לא מצאתי כי נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא (שהמסמכים הללו לא הוצגו בפניו) ואני דוחה את הערעור.

ניתן היום, 15 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.